

Prioritera miljön framför en handfull arbetstillfällen

Håll fast vid planen för att rädda östersjötorsken

Östersjötorskens kris har gjort att Kommissionen i slutet av juli införde ett omedelbart stopp för fiske resten av året. Internationella Havsforskningsrådet (ICES) rekommenderade tidigare i år att inget torskfiske bör tillåtas i det östra beståndet under 2020.

Nu vilar allt ansvar på regionens fiskeministrar som i oktober ska besluta om nästa års torskfiske i Östersjön. Kommer de lyssna på den vetenskapliga rådgivningen från ICES, som säger att det kommer ta många år av fiskestopp innan vi kan tänkas se någon förbättring av beståndet, eller kommer de falla för trycket från kortsiktiga särintressen?

Näringspolitik inget argument för fortsatt torskfiske

För Östersjöns miljö och ekologi är ett flerårigt torskfiskestopp det självklara beslutet. Det är en åtgärd som borde vidtagits för många år sedan, men EUs gemensamma fiskepolitik stadgar också att hänsyn ska tas till socioekonomi, dvs. yrkesfiskarna och kustsamhällena. Därför har fiskeministrarna med sysselsättningen i fiskenäringen som argument fortsatt att fördela kvoter av ett krympande bestånd av östersjötorsk.

Efter ICES rekommendation och Kommissionens nödstopp har diskussionen startat om vad ett stopp för torskfiske innebär för fiskenäringen. I Sverige försöker olika intressenter få politiker och opinionens uppmärksamhet. Åsikterna går isär. En del vill häva stoppet, andra vill ha ekonomisk ersättning från EUs fonder och somliga vill ha rätt till andra fisken.

Miljöskydd måste gå före yrkesfisket

Yrken och branscher förändras hela tiden. Gamla yrken försvinner och nya uppstår. Textil- och varvsindustrin är två exempel i Sverige. Det gäller också basnäringar som jord- och skogsbruk vilka genomgått kraftiga förändringar, bland annat till följd av nya miljökrav som också tvingat många andra yrken, företag och branscher att anpassa sig till helt nya förutsättningar, eller försvinna.

Yrkesfiskarna kan inte vara undantagna eller ha någon särskild rättighet att få utöva sitt yrke, särskilt inte när fiskebestånden hotas av utfiske. Därför blir det märkligt när HaV föreslår att torskfiskarna ska kompenseras med att få tråla havskräfta, ett fiske som är gul- eller rödmarkerat i WWF fiskguide om de inte är burfångade.

Yrkesfisket saknar samhällsekonomisk betydelse

Myndigheterna har svårt att redovisa exakt antal yrkesfiskare, men enligt Havs- och Vattenmyndigheten motsvarar det ca 850 heltidstjänster i hela landet, varav mindre än hälften fiskar i Östersjön.

Det svenska torskfisket i Östersjön hade innan det stoppades ett landningsvärde på några tiotals miljoner kronor.

Fiskberedningsindustrin och handeln sysselsätter ca 3700 personer i hela landet. Tre fjärdedelar av råvaran är importerad.

Beskrivning av alla de marina näringarnas sysselsättning och ekonomiska värde finns på www.havochvatten.se Marin strategi för Nordsjön och Östersjön, 2018:27 sid 20.

Kustnära, hållbart fiske viktigt för marin turism

Östersjöns torskfiske har huvudsakligen varit storskalig bottentrålning. De sista åren har torsken varit så liten och klen att stora delar av fångsten inte kan säljas som matfisk till detaljhandeln utan istället exporteras för att bli fiskmjöl.

I Öresund finns ett livskraftigt torskbestånd eftersom trålfiske är förbjudet sedan länge. Yrkesfiske med passiva redskap ger bättre pris och högre intäkter. Samtidigt blomstrar en fisketurism som ger direkta lokala intäkter och bidrag till gemensamma anläggningar som t ex hamnar. Läs hela vår

rapport på: https://raddaostersjotorsken.se/wp-content/uploads/the_value_of_the_fish_in_oresund.pdf

Marin turism sysselsätter över 40.000 personer i Sverige, varav tre fjärdedelar i Östersjön. Turismen är den viktigaste av alla marina näringar. Småskaligt yrkesfiske är en viktig del av den marina turismen. En och halv miljon svenskar fritidsfiskar varje år.

Yrkesfiskare:

850

heltidstjänster

Marin turism:

40 000

arbetstillfällen

Politiken måste prioritera rätt

Nödvändiga åtgärder för att försöka rädda östersjötorsken får inte hindras för att skydda en handfull yrkesfiskares sysselsättning.

Om torskbeståndet ska återställas måste det framtida fisket baseras på hållbara fiskemetoder grundat i en transparent och klok förvaltning där alla samhällsintressen balanseras. Men sätter vi inte ekologin främst kommer det inte att finnas något att fiska.